20/03/2020

Μητροπολίτης Κερκύρας: “Ας πάρουμε δύναμη από την πίστη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

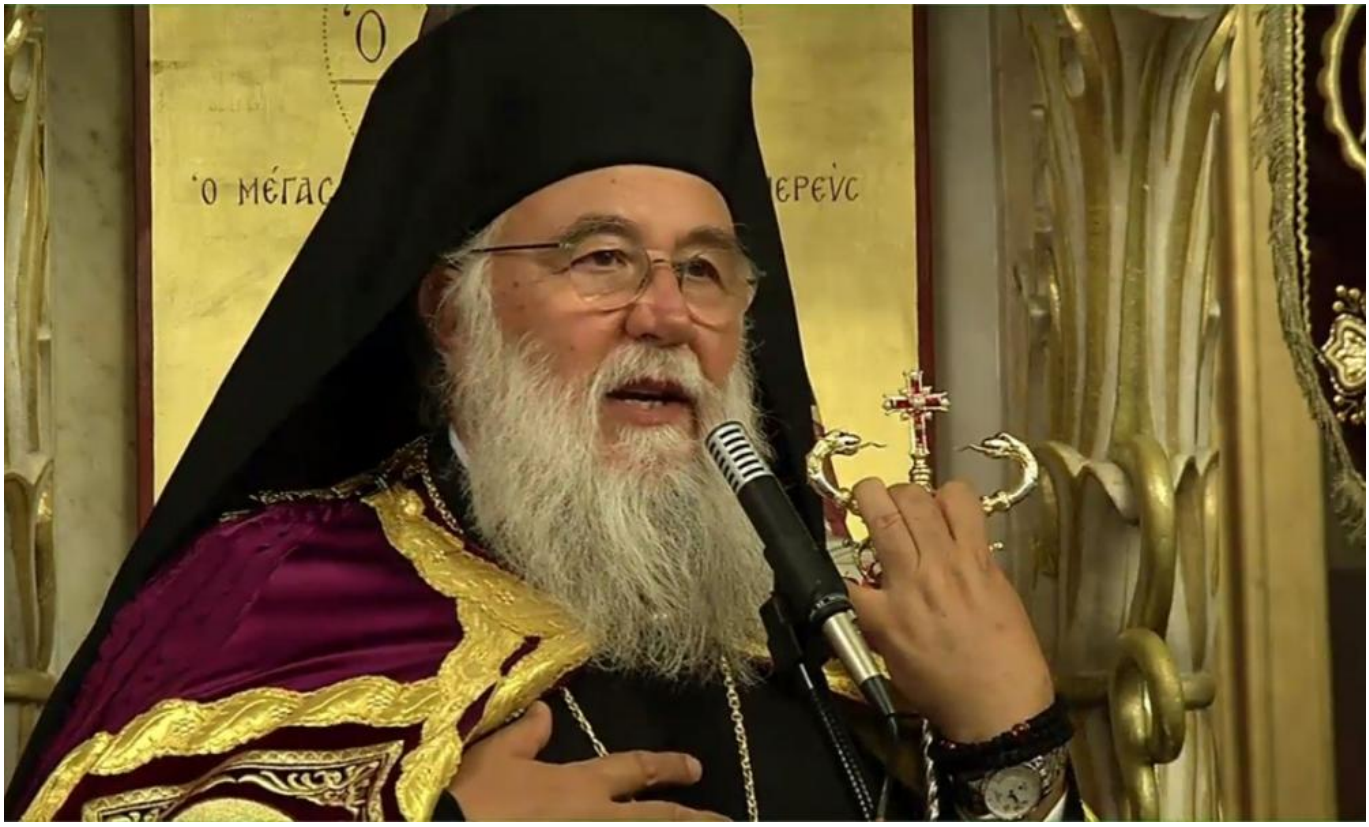

“Παρηγορηθείτε όμως κι εσείς με την θερμή προσευχή. Με την εμπιστοσύνη στον Θεό. Με την βεβαιότητα εντός μας ότι η θυσία που κάνουμε να είμαστε μακριά από τους άλλους είναι ο,τι ζητά ο Θεός από όλους: πράξη μεγάλης αγάπης!” αναφέρει σε μήνυμα προς το λαό της Ιεράς Μητροπόλεως που στέλνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Διαβάστε το μήνυμά του:

«Ἐπικοινωνῶ μαζί σας γιά νά σᾶς βεβαιώσω ὅτι στήν δοκιμασία πού περνοῦμε αὐτό τό διάστημα καί ὁ κόσμος καί ἡ πατρίδα μας καί ὁ τόπος μας ἡ Ἐκκλησία και ὁ ἐπίσκοπος καί πνευματικός σας πατέρας δέν σᾶς ἀφήνουμε μόνους σας. Εἴμαστε κοντά σας. Ἔχουμε ἐπιστρατεύσει ὅλα τά πνευματικά ὅπλα πού διαθέτουμε. Τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Θεό καί τό θέλημά Του.

Τήν προσευχή στόν προστάτη τοῦ τόπου μας, τόν Ἅγιό μας Σπυρίδωνα, τό προσκύνημα τοῦ ὁποίου παραμένει ἀνοιχτό γιά ὅλους καθημερινά, ἐνῶ ἐξακολουθοῦν νά τελοῦνται ἐκεῖ οἱ ἱερές ἀκολουθίες, ἔστω καί κεκλεισμένων τῶν

θυρῶν, γιά να μεταδίδονται ραδιοφωνικά, καί ὅποτε εἶναι ἐφικτό καί τηλεοπτικά, πρός ἐνίσχυσιν ὅλων. Τήν προσευχή πρός τήν Παναγία μας, ὥστε ἐκείνη, ὡς ἡ μητέρα ὅλων μας, νά γίνει παρηγορία καί νά μεσιτεύσει στόν Υἱό καί Θεό της νά μήν μᾶς λησμονήσει.

Τήν νηστεία, ὥστε νά δείξουμε στόν Θεό ὅτι ἔχουμε κατανοήσει τά μέτρα μας, μέχρι ποῦ μποροῦμε νά φτάσουμε, καί ὅτι θέλουμε νά μᾶς εὐσπλαχνιστεῖ μή ἐπιτρέποντας στό πονηρό πνεῦμα νά ταλαιπωρεῖ τόν κόσμο. Τήν παραμονή στήν ἡσυχία καί τήν μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά παίρνουμε δύναμη, γνωρίζοντας τόν ἑαυτό μας καί σέ τί ὑστεροῦμε, ἀλλά καί καλλιεργώντας τήν ἐλπίδα στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μας. Τήν ἐν ταπεινώσει ὑπακοή στίς συμβουλές καί ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν, ὥστε νά δείξουμε στήν πράξη τήν ἀγάπη γιά τόν συνάνθρωπό μας, ἰδίως στούς ἀπό κοινοῦ κινδύνους.

Γιά μένα τόν ἐπίσκοπό σας εἶναι μεγάλος πόνος νά μήν μπορῶ νά δῶ τά πρόσωπά σας στίς λατρευτικές μας συνάξεις, στίς θεῖες λειτουργίες, στούς Χαιρετισμούς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, στούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς. Παρηγοριέμαι ὅμως μέ τήν μνημόνευση ὅλων σας στό ἱερό θυσιαστήριο. Γνωρίζω ὅτι καί γιά σᾶς ἡ μή συμμετοχή σας στήν θεία λατρεία εἶναι πόνος. Τό ὅτι δέν ἔχετε τήν εὐκαιρία νά συναντήσετε τόν ἱερέα σας, τούς ἄλλους ἐνορίτες, τούς φίλους σας.

Ἀνάλογος εἶναι ὁ πόνος νά μήν μπορεῖτε οἱ μεγαλύτεροι νά συναντήσετε τά ἐγγόνια σας. Νά εἶστε καί νά εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά μένουμε στό σπίτι μας. Νά εἰσέρχεται στήν καρδιά μας λογισμός φόβου καί ἀνησυχίας. Παρηγορηθεῖτε ὅμως κι ἐσεῖς μέ τήν θερμή προσευχή. Μέ τήν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Μέ τήν βεβαιότητα ἐντός μας ὅτι ἡ θυσία πού κάνουμε νά εἴμαστε μακριά ἀπό τούς ἄλλους εἶναι ὅ,τι ζητᾶ ὁ Θεός ἀπό ὅλους: πράξη μεγάλης ἀγάπης!

Ἡ σκέψη μου εἶναι καί σέ ὅλους ἐκείνους, ἰατρούς καί νοσηλευτές, οἱ ὁποῖοι καί στόν τόπο μας διακονοῦν στό Νοσοκομεῖο, στά κέντρα ὑγείας, ἀλλά καί σέ κάθε ἰατρεῖο, τούς μεταφορεῖς τοῦ ΕΚΑΒ, τούς φαρμακοποιούς, ἀλλά καί ὅλο τό προσωπικό πού πάντοτε, ἀλλά ἰδιαιτέρως αὐτό τό διάστημα, παλεύει μέ κόπο καί αὐταπάρνηση νά βοηθήσει κάθε συνάνθρωπό μας.

Πατρικά τούς εὐλογῶ καί τούς εὐχαριστῶ γιά ὅσα κάνουν γιά ὅλους. Εὐχαριστῶ καί εὐλογῶ ἀκόμα ὅλους ὅσους ἐξακολουθοῦν νά ἐργάζονται γιά λογαριασμό ὅλων μας στίς ἐργασίες πού ἔρχονται σέ ἐπαφή μέ τό κοινό. Καταλαβαίνω καί τήν δική τους θέση, καθότι ἐξυπηρετοῦν ἐμᾶς, ἐνῶ θά ἔπρεπε καί αὐτοί νά εἶναι σπίτι τους. Ἄς ἀνταποδίδει ὁ Θεός κατά τόν κόπο καί τήν ἀγάπη τους!

Νά μήν φοβηθοῦμε, ἀδελφοί! Νά ἔχουμε ὡς γνώμονα στήν ζωή μας τόν λόγο τοῦ

ψαλμωδοῦ: “Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ᾗ πορεύσομαι” (*Ψαλμ.* 142). Γνώρισέ μας, Κύριε, τόν δρόμο τόν ὁποῖο καλοῦμαστε νά βαδίσουμε. Παρακαλοῦμε τόν Θεό νά εἶναι μαζί μας καί τό γνωρίζουμε ὅτι δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει. Τόν δρόμο Του ὁ Θεός μᾶς τόν φανερώνει μέσω τῆς Ἐκκλησίας, μέσω τοῦ Εὐαγγελίου, μέσω τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μέσα ἀπό τίς περιστάσεις τῆς ζωῆς.

Ἄς σηκώσουμε τά χέρια πρός τόν οὐρανό προσευχητικά. Ἄς πάρουμε δύναμη ἀπό τήν πίστη. Ἄς βοηθήσουμε, ἰδίως οἱ νεώτεροι, ὅσους χρειάζονται κάτι αὐτό τό διάστημα. Καί ἄς μήν λησμονοῦμε ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς ξεχνᾶ. Ἄς γίνεται κάθε ἡμέρα μία καινούργια ἀρχή ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους, ἀλλαγῆς γιά ὅσα μποροῦμε νά ἀλλάξουμε, ταπεινῆς ἀποδοχῆς γιά ὅσα δέν περνοῦν ἀπό τό χέρι μας, προσευχῆς, νηστείας καί ἐλπίδας! Ἡ ἀνάσταση θά ἔρθει !»